

АНАЛІЗ ФАКТОРІВ РИЗИКУ ВИНИКНЕННЯ ПЕРИНАТАЛЬНОГО УРАЖЕННЯ ЦНС

*Ілляшенко В.О., Маркевич О.В., студ. 5-го курсу
Науковий керівник - канд. мед. наук, доц. Тарасова І.В.
СумДУ, медичний інститут, кафедра педіатрії і медичної генетики*

Перинатальне ураження ЦНС є однією з провідних проблем неонатології. Воно порушує діяльність життєво важливих органів в гострому періоді захворювання і значно знижує адаптаційні можливості дитини в подальшому.

Мета роботи: вивчити поширеність, фактори ризику і особливості клінічного перебігу перинатального ураження ЦНС в гострому періоді. Аналізу підлягало 136 історій хвороб новонароджених, які знаходились на лікуванні у відділенні реанімації та відділенні патології новонароджених Сумської обласної дитячої клінічної лікарні протягом 2005 року.

Встановлено, що 83,8% дітей мали перинатальне ураження ЦНС гіпоксичного та травматичного характеру. Антенатальні чинники ризику розвитку ураження ЦНС були виявлені у всіх дітей. Перебіг вагітності на тлі анемії I-II ст. відзначали у 63,9%, загрозу переривання вагітності мали 30% жінок, хронічну фетоплацентарну недостатність мали 12,5%. TORCH-інфікованими були 11% жінок. Інтранатальними факторами, що сприяли поєднаному ураженню ЦНС були: кесарів розтин – 22% випадків, передчасне відродження навколоплідних вод – 9,5%, меконіальне забруднення навколоплідних вод – 8%, накладання акушерських щипців – 2,9%.

Провідними клінічними синдромами у обстежених дітей були: підвищеної нервово-рефлекторної збудливості у 48%, пригнічення – у 8%, судомний – у 2,9%, вегето-вісцеральних порушень – у 4,4%, рухових порушень – у 4,4%.

Нейросонографічні зміни (кісти, крововиливи, набряк мозку) спостерігалися у 49 дітей (43%). Внутрішньошлуночкові крововиливи різного ступеня відзначалися у 24 (21%).

Отже, усунення чинників ризику сприятиме зменшенню частоти перинатального ураження ЦНС та його ускладнень.